

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
(judecător V. Jomiru-Niculiță)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Gîrbu Silvia)

DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele ședinței

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

examinând recursul declarat de SRL ”Slavco Grup”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Enachi Mihail împotriva
SRL ”Slavco Grup” cu privire la rezilierea contractului,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, prin care s-a
respins ca neîntemeiată cererea avocatului Pîcălău Dorian, în interesele SRL ”Slavco
Grup” privind repunerea în termenul de atac a hotărârii judecătorești și restituită cererea
de apel declarată de avocatul Pîcălău Dorian, în interesele SRL ”Slavco Grup” împotriva
hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 27 iulie 2015 Enachi Mihail a înaintat cerere de chemare în judecată
către SRL „Slavco Grup” solicitând instanței rezilierea contractului de prestări servicii și
încasarea sumei de 10000 lei achitată pârâtului cu titlu de avans (f.d. 5-7).

La data de 13 iunie 2016 SRL ”Slavco Grup”, prin intermediul reprezentantului
său, avocatul Pîcălău Dorian a înaintat cerere reconvențională împotriva lui Enachi Mihail
cu privire la îndeplinirea condițiilor contractuale și încasarea sumei datoriei (f.d. 48-50).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 martie 2017, cererea
reconvențională înaintată de SRL ”Slavco Grup” împotriva lui Enachi Mihail cu privire
la îndeplinirea condițiilor contractuale și încasarea sumei datoriei a fost scoasă de pe rol,
din motivul că reclamantul, citat legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată, nu a
comunicat instanței motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea pricinii în absența
sa (f.d. 75).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 martie 2017, cererea de
chemare în judecată înaintată de Enachi Mihail către SRL ”Slavco Grup” privind

rezilierea contractului a fost admisă, a fost reziliat contractul din 11 septembrie 2012, încheiat între Enachi Mihail și SRL ”Slavco Grup”, s-a încasat de la SRL ”Slavco Grup”, în beneficiul lui Enachi Mihail suma în mărime de 10000,00 lei, achitată cu titlu de avans, iar Enachi Mihail se obligă să restituie SRL ”Slavco Grup” obiectul primit (f.d. 76).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 11 mai 2017 avocatul Pîcălău Dorian, în interesele SRL „Slavco Grup” și administratorul întreprinderii Slavco Andrei, au declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 17 martie 2017, solicitând admiterea apelului, rejudecarea cauzei civile, cu casarea hotărârii nominalizate, cu respingerea acțiunii civile depuse de către Enachi Mihail, cu admiterea acțiunii reconvenționale privind încasarea de la Enachi Mihail a datoriei conform contractului de antrepriză și prestarea serviciilor în sumă de 471,35 euro, precum și recunoașterea contractului de prestare servicii din 11 septembrie 2012, încheiat între Enachi Mihail și SRL ”Slavco Grup”, valabil.

Totodată, apelantul în cererea de apel a indicat că, consideră hotărârea primei instanțe pasibilă de atac, având în vedere că cererea de apel a fost depusă în termen, la data de 10 mai 2017, motivând că începând cu data de 06 mai 2017 și până la 09 mai 2017 inclusiv, au fost zile de odihnă (f.d. 80, 93-96).

Prin cererea suplimentară depusă la data de 02 octombrie 2017, reprezentantul SRL ”Slavco Grup”, avocatul Pîcălău Dorian a solicitat repunerea în termen a apelului, considerând că apelul a fost declarat în termen, motivând că copia dispozitivului hotărârii primei instanțe a fost recepționată la data de 06 aprilie 2017, astfel ultima zi de declarare a apelului în cazul dat este 06 mai 2017, iar reieșind din faptul că zilele de 6, 7, 8, 9 mai 2017 au fost declarate zile de odihnă, ultima zi de depunere a apelului a fost la 10 mai 2017 (f.d. 100).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, s-a respins cererea avocatului Pîcălău Dorian, în interesele SRL ”Slavco Grup” privind repunerea în termenul de atac a hotărârii judecătorești, s-a restituit cererea de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 17 martie 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Enachi Mihail către SRL ”Slavco Grup” privind rezilierea contractului de prestări servicii, încasarea sumei de 10000 lei achitată pârâtului cu titlu de avans, din motiv că apelul a fost depus în afara termenului legal, iar instanța a refuzat repunerea în termen (f.d.111-114).

La 06 octombrie 2017 SRL ”Slavco Grup”, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Pîcălău Dorian, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, prin care și-a exprimat dezacordul cu încheierea instanței de apel privind respingerea cererii privind repunerea în termen a cererii de apel (f.d. 117).

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Pornind de la prevederile normei de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel corect a restituit cererea de apel apelantului SRL ”Slavco Grup”, or, acesta nu a depus cererea de apel în termenul legal de atac, iar motivele de repunere în termen sunt neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept relevate, Colegiul conchide că recurentul nu a demonstrat prin înscrisuri probatoare imposibilitatea depunerii cererii de apel în termen. Or, invocarea de către recurent că a omis termenul de declarare a apelului din motiv că hotărârea primei instanțe a fost pronunțată, la 17 martie 2017, în lipsa sa, fiind recepționată la 06 mai 2016, și de atunci începe să curgă termenul de 30 zile, Colegiul o apreciază critic.

În acest sens, Colegiul reține că instanța de apel corect a apreciat începutul curgerii termenului de atac cu apel din ziua pronunțării dispozitivului, așa cum prevede art. 362 alin. (1) CPC, adică hotărârea fiind pronunțată la data de 17 martie 2017, ultima zi de declarare a apelului a fost data de 17 aprilie 2017.

Astfel, instanța de recurs învederează faptul că afirmațiile apelantului-recurentului precum că nu a cunoscut despre existența hotărârii contestate, sunt pur declarative, deoarece odată înaintată cererea de amânare, potrivit prevederilor art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu este necesară citarea participanților la proces prezenți la ședință. Participanții la proces care au fost citați și nu au participat la ședința de judecată la care a fost amânată judecarea cauzei vor putea invoca lipsa citării ulterioare numai în cazul în care vor demonstra că au fost în imposibilitatea de a cunoaște data judecării cauzei. Remarcă Colegiul că, recurentul cunoscând despre existența litigiului dat și despre ședințele la care urma să se examineze cauza, a avut obligația să se prezinte în fața instanței, să se folosească cu bună credință de drepturile procedurale, să se intereseze de derularea

procesului și de rezultatul examinării litigiului în fond, însă, sub diferite pretexte a solicitat amânarea ședințelor.

Or, după cum rezultă din materialele dosarului și anume procesele-verbale ale ședințelor de judecată (f.d.70-74), examinarea prezentei cauze în primă instanță a fost numită pentru data de 16 noiembrie 2015, la care SRL "Slavco Grup" și reprezentantul acesteia, fiind citați legal în ședință nu s-au prezentat, iar ședința de judecată din 06 iunie 2016 a fost amânată la cererea reprezentantului pârâtului SRL "Slavco Grup", pentru a face cunoștință cu materialele cauzei și prezentarea referinței, astfel la următoarea ședință din data 09 iunie 2016, reprezentanții SRL "Slavco Grup" în ședință nu s-au prezentat, prezentându-se la următoarele ședințe din data de 19 iulie 2017, 01 august 2016 și 03 noiembrie 2016. Mai constată instanța de recurs că, următoarea ședință din 09 februarie 2017 a fost amânată pentru data de 17 martie 2017 la cererea administratorului SRL "Slavco Grup", Slavco Andrei, prezent în ședința de judecată, din motivul imposibilității prezentării reprezentantului SRL "Slavco Grup", avocatul Dorian Pîcălău. dată la care avocatul Dorian Pîcălău și administratorului SRL "Slavco Grup", Slavco Andrei în ședința de judecată nu s-au prezentat, nu au comunicat instanței motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea pricinii în absența lor.

Sub aceste aspecte, Colegiul notează că, CtEDO în jurisprudența sa promovează cu consecvență, cu titlu de principiu, obligația părților de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia și de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11.09.2007).

În acest sens, Colegiul conchide că instanța de apel corect a apreciat începutul curgerii termenului de atac cu apel din ziua pronunțării dispozitivului, așa cum prevede art. 362 alin. (1) CPC și corect a restituit cererea de apel apelantului SRL "Slavco Grup", or, acesta nu a depus cererea de apel în termenul legal de atac.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat. Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele Ceachir vs Moldova, Popov vs Moldova și Melnic vs Moldova, în care s-a menționat că prin

neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

În acest context, argumentele invocate de reprezentantul recurentului SRL ”Slavco Grup” nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate, constatându-se netemeinicia motivelor invocate de către recurent în cererea de recurs.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de SRL ”Slavco Grup”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Enachi Mihail împotriva SRL ”Slavco Grup” cu privire la rezilierea contractului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton